

ROZTYLY ZABETONOVANÉ

Spekulanti a developeři si myslí, že mohou diktovat, co chtějí, aby se dostali k nemravně velikým penězům. Udržitelnost životního prostředí je miliardářům lhostejná. Tak tomu může být i v případě Roztyl a skupiny developerů a jejich klientů v zastupitelstvech, jak je patrné z jejich snahy přeměnit nezastavitelnou část přírodního prostoru Roztyl v další obří developerský projekt. Jim je úplně jedno, kolik zničí přírodní zeleně a rekreačního prostoru a jak to škodlivě dopadne na zdraví krajiny a jejich obyvatel. Udržitelné životní prostředí je jim jen na překážku jejich lukrativního podnikání na úkor nás všech. Úcta k lidským právům a k ekologickým požadavkům znamenají pro ně jen překážky na trase za ziskem.

Poškozování životního prostředí vesměs neprobíhá s nápadnou reklamou. Probíhá plíživě. Často se předstírá, že jde o rozvoj. Hromadí se drobné prohřešky i velké škody až přerostou v katastrofu. K apokalypse se v současnosti přirovnává napadení lesů kůrovcem. I lesníci v Kunratickém mají v ochraně lesa hodně práce.

Ničení krajiny a přírody si běžný přírodopisně ne příliš vzdělaný občan se starostmi, jak nejlépe využít ze dne na den, ani moc nepovšimne. Není to na první pohled tak nápadné jako krev obětí na televizní obrazovce. Množství "malých" prohřešků proti životnímu prostředí se stále hromadí, až se najednou provalí jako hnis z prasklého vředu, jako smrtelný hřích. Za ten pak příroda trestá vinné i nevinné.

Destrukce krajiny a přírody se kumuluje a pak se všichni diví, odkud se vzala klimatická změna, umírání stromů, vymírání druhů rostlin a živočichů, jak to že nejsou motýli, jak to že vymírají včely, jak to že se snižuje úroda, jak to že se šíří škůdci a nebezpečné nemoci. Jak to, že se projevuje nástup masové migrace z přelidněných zemí...?

Klimatická změna není výmysl vědců z Římského klubu nebo z Mezinárodního panelu pro klimatickou změnu (IPCC). Je to fakt, který je důsledkem neregulovaného rozvoje, jehož indikátorem byl stanoven růst HDP, podmíněný maximalizací zisků a projevující se bezohlednou exploatací přírodních zdrojů. To vše slouží miliardářům "on the top", de le grande monde. Těm je lhostejné, že hoří deštné pralesy, které významně ovlivňují jak chod počasí tak cyklus koloběhu oxidu uhličitého a kyslíku. Pro ně rozhoduje okamžitý co nejvyšší zisk z byznysu s palmovým olejem nebo sójou.

Přístroje setrvale zaznamenávají nebezpečný vzrůst koncentrace "skleníkových plynů", z nich zejména koncentrace oxidu uhličitého, ale už i metanu a v korelaci s tím neobvykle rychlý růst teploty na zemi, v mořích i v ovzduší. Důsledky se projevují ve stoupání hladin oceánů, postupné zaplavování níže položených příbřežních oblastí a zvyšování frekvence a intenzity extrémních povětrnostních jevů ať v Americe či v Evropě nebo ve Středočeském kraji a také v Praze.

Kdyby v 60. letech minulého století vodohospodářství prozíravě nevybudovali vodárenskou nádrž Švihov na Želivce, Praha by už žíznila. Nedostatek povrchové vody a trvalé snižování hladiny podzemních vod je jedním z důsledků globální klimatické změny. Stejně jako snižování výnosů, usychání luk a lesů, čímž se zase zesilují důsledky klimatické změny jako následku neprozíravého přístupu k rozvoji, ač věda a technika mohou poskytnout návody, jak podpořit rozvoj v souladu s udržitelností životního prostředí, s udržitelností života.

Není udržitelný rozvoj bez udržitelnosti života. Zde nemá místo bezbřehá maximalizace zisku, protože ta za sebou nechává zdražování, inflaci a nesplacené dluhy. Exekuce za ně dopadá na obyčejné pracující; čím jsou chudší, tím hůř. Indikátor maximalizace HDP není indikátorem vyrovnaných rozpočtů ani udržitelnosti životního prostředí.

To platí v globálu stejně tak jako pro radnici Prahy 11, která hazarduje se životním prostředím nejen občanů Prahy 11, ale celého hlavního města, jehož kvalita ovzduší je srovnatelná už jen s Ostravskem. Každá ztráta zeleně představuje trvalé zhoršení ovzduší a obyvatelnosti města.

Někdo by se mohl rozkřikovat: občané, co chcete, máte tady Krčský les! Jenže za posledních 40 let ten les ztratil ochranné pásmo. Výstavba se posunula k jeho samotnému okraji. Tím je vystaven všem negativním dopadům a tlakům velkoměsta. Poslední ochranné území zbývá právě jen pod stanicí metra Roztyly. To území se jednak přirozeně samo regenerovalo jednak mu nad lokalitou hotelu Nosál napomohli lidé.

Jedinou možností využití uvažovaného území Roztyl, *pokud radním záleží na občanech - voličích*, je lesoparková úprava tohoto území s množstvím vysoké i nízké zeleně. Tak to také stanovuje původní plán jako nezastavitelného území. To nevyklučuje rekreační a sportovní využití. Koneckonců i golfové hřiště je lepší pro zasakování srážkové vody než nepropustná jakkoliv zabetonovaná plocha. Rozšiřování zabetonovaných ploch pouze zvyšuje pravděpodobnost povodní a další snižování hladiny podzemní vody, tedy další vysychání země. Neobstojí námitka, vždyť je to jen pár desítek hektarů. Ale ty hektary se sčítají. Jeden ke druhému. Podle střízlivých statistických údajů každý den Česko ztrácí 12 ha půdy pro zástavbu. Ta výměra před násilnou bolševickou kolektivizací představovala živobytí pro malý statek. Za jediný rok se to nasčítá na 4 380 ha nebo-li 43,80 km². A to už je v celku pořádná rozloha, která přestane přijímat srážkovou vodu.

Nad stanicí metra Roztyly do 90. let minulého století stál prosperující velkostatek, který obhospodařoval několik set ha orné půdy. Na tom území vyrostlo rozsáhlé sídliště. Statek byl srovnán se zemí. Zůstala jen Koliba přestavěná na pohostinské zařízení. Lidé ze sídliště mají výhodu blízkého přírodního prostředí Krčského lesa. A neřkejte, že jim má stačit jen ten nápor civilizace vážně poškozovaný les! To území se stalo rekreačním asylem pro lidi z půlky urbanizované Prahy. A to je velká zátěž na tak malou rozlohu přírodního prostředí. Krčský les potřebuje nejen důkladnou péči a ochranu, ale i zvětšení jeho plochy alespoň jako ochranného pásma. Jedinou a poslední možností je právě to území mezi trasou metra a hranicí lesa

Naplánovaný "rozvoj" v Roztylech je de facto pokračováním bolševického holokaustu krajiny venkova a rodné půdy z dob té nejzvrudnější diktatury 50. let minulého století. Tenkrát to byl hrubý politický diktát, dnes je to hrubý diktát privátního zisku.

V Praze nemáme pralesy, které jsou zdrojem pro velký byznys v Americe, Asii nebo Africe ničený, ale máme - zatím ještě - zbytky lesíků a trochu volné dosud nezabetonované zbytky rozptýlené zeleně, skupin keřů a stromů, trávníků či luk. Ale právě ty pozemky jsou trnem v oku developerů, kteří v nich vidí zdroj svých horentních zisků - a nehodných zastupitelů radnic, kteří místo aby hájili zájmy voličů, kupčí s jejich právy a zdravím. Takoví zastupitelé jsou buď neznalí věci anebo jsou zavázáni developerům za šikovné přesměrování toku peněz. Tak jako tak takoví nemají místa na radnicích, protože nehájí bytostné zájmy svých občanů voličů.

Občané Prahy 11 nesmějí dopustit provedení navrženého ekologického zločinu, který si naplánovali bezohlední developeři ve spolupráci s nezodpovědnými zastupiteli. Občané Prahy 11 se musí hlasitě a všemi dostupnými prostředky postavit proti zvlí mocných. Jinak prohrájeme všichni svoje občanské právo na řízení věcí obecních a lidské právo na zdravý život. I ti, kteří o ekologii nemají ani zdání.

Občané by si měli uvědomit, že v současných akcích školáků pro zastavení postupu změny klimatu, mají své spojence. Pozvete si ty děti na jednání. Mají rozumu či spíše ekologické intuice víc než dospělí. Oni mají správné tušení, jak se pro maximalizaci zisku nemnohých zmaňuje naděje na jejich budoucí udržitelný život. Najděte si adresy gymnázií a středních škol a vyzvěte je, ať přijdou na schůzi bojovat za svůj udržitelný život! Nepromarněte svoji i jejich příležitost!

V New Yorku od 23. září 2019 probíhá mezinárodní klimatický summit OSN. Vědci a politici se tam radí, jak zastavit nebo aspoň v první fázi zabrzdit pokračující devastaci životního prostředí, na kterou Země reaguje klimatickou pokračující změnou. Co pro to uděláte vy zastupitelé městské části Prahy 11. To nejmenší je, abyste i nadále v plánu rozvoje udrželi nezastavitelnost území Roztyl pod Krčským (nebo-li Kunratickým) lesem jako ochranného přírodě blízkého pásma. To bude vaše relevantní odpověď a optimistická odezva na výzvu mezinárodní klimatické konference OSN. Neboť z malých cihel se staví velký dům.

Kdybych byl zdravý a mohl normálně chodit, připojil bych se do průvodu dětí. Nebo bych aspoň šel hřímat na vaši, na naši schůzi. Bohužel nemoc má na svědomí, že nemám pro to dostatečný hlas.

Tak vám aspoň radím, co bych dělal, kdybych mohl. Nečekejte, že se u vás zjeví Gréta Thunbergová nebo Jeanne d'Arc a zbaví vás od všeho zlého. To musíte vy sami! Pokud ještě máme demokracii, vládu všeho lidu.

S pozdravem

Ing. Dr. Vladimír Valenta, CSc.